

Egy fideszes a Balatonról

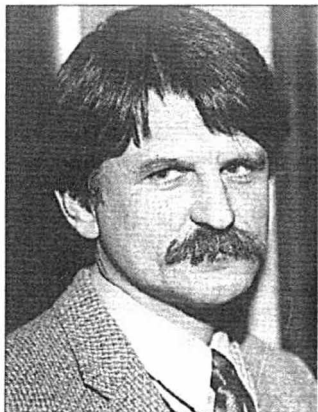
A Balaton helyzetéről tartott konferenciát április közepén a Friedrich Naumann Alapítvány és a Balaton Jövő-jéért Alapítvány a csopaki Petrol Hotelben. Az élénk érdeklődéssel kísért tanácskozáson a Fidesz-MPP álláspontját dr. Kövér László, a Magyar Polgári Párt pápai szármaszús országgyűlési képviselője ismertette.

A fórumon többször is szó esett a korábbi kormány idején előkészített, majd elvetett Balaton-törvény ügyéről. A jogi végzettségű képviselőt arról kérdeztük, hogy ő személy szerint mennyire lát lehetőséget a sokak által fontosnak tartott jogszabály megalkotására.

– Az ötlet legnagyobb ellenfelei a jogászok közül kerülnek ki, hisz ők elleneznek minden ilyen speciális megoldást, mert a problémákat lehetőleg általános szinten szeretnék megoldani. Jogvégezt emberként általában egyetértek ezzel a törekvéssel, de elismerem annak a lehetőségét, hogy indokolt esetben speciális problémákat kiemeljünk a többi közül, és speciális megoldásokat próbáljunk keresni megoldásukra. Tehát arra nem látok igazi okot, hogy a Balaton-törvény ötletét elvi indokok alapján söpörjük le a törvényhozás asztaláról.

– Mennyire látná indokoltnak a megalkotását?

– Nagyon sok érv szól amellett, hogy a tó gondjai, fejlesztése komplex megközelítést igényelne, hisz a nagyon sok prob-

Kövér László: – Virágzó balatoni idegenforgalom bevételéből a mainál több jutna az országban a leszakadt régiók felzárkóztatására is

léma sűrűsödik össze a vízminőség, a közlekedés, a nádgazdálkodás, a hulladékelhelyezés területén. Nem biztos, hogy ezeket az ügyeket ágazati jogszabályokra lebontva kezelni lehet. A hatékonyság érdekében elképzelhetőnek tartom, hogy a térség problémáira egy törvényben keressük a megoldásokat. De óvnék attól mindenkit, hogy az előző rendszer hibájába essünk. Akkor azt gondolták, hogy a problémák a megfelelő jogszabályok megalkotásával automatikus a megoldódnak. Azóta szerencsére rájöttünk, hogy ez alapvető tévedés.

– Mire lenne jó a Balaton-törvény?

– Csupán a megoldás kerekeit, módozatait, lehetőségeit, erőforrásait és eszközeit jelölhetné ki.

– Ha a Fidesz meghatározó kormányzati pozícióba kerülne, hányadik helyre tennék a törvénykezési menetrendben?

– Nem tudok erre válaszolni. Hisz akár az is elképzelhető, hogy a következő ciklusra a Balaton-törvény híján tett kormányzati intézkedések, erőfeszítések bebizonyítják, hogy nincs szükség külön törvényi szabályozásra. De kiderülhet ennek az ellenkezője is.

– Szakértők szerint 50–100 milliárd forint kellene a következő évtizedben a balatoni régió rendbetételére. De azt is tudják, hogy minél kevesebb az éves támogatás, annál többre fog kerülni a munka. Lát-e arra politikai lehetőséget, hogy akár 15–20 milliárdot is adjanak egy évben a központi költségvetésből, hogy az összeg nagyságát egyedül a hatékony felhasználás lehetősége határozza meg. Valószínűleg ki lehetne számolni, hogy a növekvő és stabilizálódó idegenforgalmi bevétel többet hozna, mint az adósságtörlesztés felgyorsításával járó kamatnyereség.

– Az országot sújtó különböző részváltások miatt rengeteg a jogos forrásigény. Ez óhatatlanul magával vonja azt az általános konfliktuskerülő politikai magatartást, amelyik mindenhol csökkenteni akarja a feszültséget. Mindenhová adnak egy kis támogatást, de így a szükséges pénz sehol sem kapják meg. Ezzel senki sem lesz elégedett, de látványos konfliktusokra mégsem kerül sor. Én helyett annak látnám értelmét, hogy néhány kiemelt probléma megol-

dására koncentrálnánk az anyagi erőket. Ezeknek a megoldása tehermentesítené a jövőben a költségvetést, és új bevételi forrásokat teremtené a további problémák megoldásához. Ha a Balaton reorganizációjára a mostaninál nagyságrenddel nagyobb összegeket különítenének el, és megfelelő program szerint, az önkormányzatok és a vállalkozói szféra bevonásával munkához látnának, akkor a környék a mélyülő depresszió után belátható időn újra virágzó gazdasági központtá válhatna.

– Nem valószínű, hogy az ózdi munkanélküliek támogatnák az ilyen elképzeléseket.

– Hosszú távon az ózdiaknak is hasznosabb lenne ez a gyakorlat, hisz a virágzó balatoni idegenforgalom bevételéből a mainál több jutna a leszakadt régiók felzárkóztatására is. Persze ehhez kellő politikusi bátorságra van szükség, hisz komoly konfliktusokkal járna a szemléletváltás, a mostanáig szétterített támogatások időleges elvonása egy-egy helyről. A várható ütközések csökkentése érdekében a kormánynak ilyen ügyekben egyezséget kellene kötni az ellenzékkel és a különböző szakmai, értelmiségi csoportokkal. Az elmúlt hat évet figyelembe véve sajnos nem nagyon tapasztalok a politikai életben ilyen törekvéseket. Pedig mielőbb meg kellene keresni a közös nevezőt az ilyen és hasonló ügyekben, hisz ha megoldatlanul maradnak, akkor kormányról kormányra öröklődnek tovább.

Györfly Árpád